

Astronaut Kuipers in eigen dorp gehuldigd

Interview Informeer

VIJFHUIZEN, OKTOBER 2012 | KATJA NOORDAM - "Het is een grote verrassing. Ik ben zeer vereerd", aldus Vijfhuizenaar André Kuipers afgelopen maandagavond in de Genieloods bij Fort Vijfhuizen. Op die plek mocht de commissaris van de koningin van Noord-Holland, Johan Remkes, hem de koninklijke onderscheiding Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw opspelden. En op die plek werd hij door zijn dorpsgenoten gehuldigd en toegezongen én door burgemeester Theo Weterings benoemd tot ereburger van Haarlemmermeer.

"Ik zie de onderscheiding als een eerbetoon aan al die mensen die in de ruimtevaart werken. Ik hoop dat ik nog heel lang van nut kan zijn voor de ruimtevaart", aldus de Nederlandse astronaut. Alle publieke belangstelling en waardering die Kuipers krijgt voor zijn ruimtereis ziet hij vooral als een uitgelezen kans: "Zo kan ik voor een groot publiek duidelijk maken dat wetenschap en techniek interessant zijn en nuttig en dat de aarde een prachtige, maar ook kwetsbare planeet is."

Normaal leven

Na zijn ruimtereis van 193 dagen en de lange nasleep om te bekomen van meer dan een half jaar gewichtloosheid, kijkt Kuipers uit naar wat meer rust: "Een normaal leven leiden. De

@ katja@katmondomedia.com

📞 (+57) 310 799 7346

🌐 www.katmondomedia.com

kinderen naar school brengen en ze 's avonds in bed stoppen. Ik ben in dienst van de Europese ruimtevaartorganisatie ESA en zit vaak elders in Europa, maar het is een stuk beter dan daarvoor."

Weekends thuis

Toch was dat halve jaar in de ruimte niet de grootste aanslag op zijn gezinsleven. "De echte belasting was de training ervóór. Jarenlang reisde ik heen en weer om te oefenen: voor het werken met een Canadese robotarm naar Canada, voor het leren vliegen in een Soyoez-raket naar Rusland, en voor experimenten naar weer allerlei andere plekken." Alleen in de periode dat hij in Moskou verbleef, kon hij de weekeinden naar huis vliegen. "Eigenlijk was die ruimtevlucht een verademing: een halfjaar gewoon op één plek." Elke dag belde hij vanuit de

In het kinderboek 'André het astronautje', dat Kuipers samen met zijn vrouw schreef, benoemt de burgemeester kleine André en zijn maatje Muis óók tot ereburgers

ruimte met het thuisfront en eens per week hielden ze een videocall.

Oase

Kuipers woont nu een jaar of zeven in Vijfhuizen en dat bevalt uitstekend. "Het is een kleine oase in het drukke gebeuren van Schiphol, Amsterdam, Haarlem..." In de periodes dat hij vaak ver weg was, dacht hij soms met heimwee aan het dorp: "Ik hoopte altijd dat ik op tijd was voor de feestweek in Vijfhuizen, dat ik in elk geval in de weekeinden nog even de sfeer kon proeven: de vrijmarkt, de polderloop... En als je zo lang in Amerika bent geweest, of in Rusland, en je komt over de gemeente aanvliegen, dan is het erg leuk dat je je eigen omgeving kan herkennen."

Ruimtegroet

In april stuurde André Kuipers een ruimtegroet aan professor Oosterveld, KNO-arts in Badhoevedorp, om hem te feliciteren met zijn koninklijke onderscheiding. Oosterveld heeft een belangrijke rol in Kuipers' leven gespeeld. "Hij was mijn mentor. Al toen ik geneeskunde studeerde, was ik geïnteresseerd in ruimtevaart. Ik las een artikel over hem, dat hij bij de NASA had gewerkt en onderzoek naar ruimtevaarders deed. Ik ben op hem afgestapt en kon gaan werken op zijn afdeling." Oosterveld steunde hem om astronaut te worden. Kuipers: "Dus toen hij een lintje kreeg voor alles wat hij gedaan heeft op dat rare gebied van de ruimtevaartgeneeskunde heb ik hem al zwevend in de ruimte een videoboodschap gestuurd. Die is uitgezonden tijdens de lintjesregen in het raadhuis in Hoofddorp. Hartstikke leuk."

Stofwisselingsziekte

Oosterveld's elfjarige kleindochter Emma ontving van Kuipers de eerste elektronische ansichtkaart uit de ruimte: een wereldprimeur. Emma Oosterveld heeft MPS VI, een heel zeldzame stofwisselingsziekte die de motoriek ernstig aantast. Kuipers: "Het probleem is dat de farmaceutische industrie niet zo geïnteresseerd is in zulke zeldzame ziektes. Ik ben ambassadeur van de WE Foundation, de stichting die door haar ouders is opgericht om fondsen voor onderzoek te werven. Die postkaart uit de ruimte vond ik een mooie aanleiding om de aandacht te vestigen op de ziekte."

Vogeltjes

Wat miste hij het meest toen hij in de ruimte was? Zegt meteen zonder aarzeling: "Gewoon de tuin in lopen na een regenbui en de vogeltjes horen. Heel simpel. Dat de druppels nog op de bladeren liggen en de zon langzaam doorkomt... De ruimte is vijandig. Prachtig om te zien, dat wel. Maar behalve hier en daar een plantje dat voor een experimentje groeit, is alles daarboven kunstmatig. Er is geen lucht, er schijnt fel zonlicht naar binnen en verder allemaal metaal en kunststoffen. Natuur, dat is toch iets wat ontbreekt." •

Artikel oorspronkelijk gepubliceerd in *Informeer*, huisorgaan van de Gemeente Haarlemmermeer (2012).

@ katja@katmondomedia.com

📞 (+57) 310 799 7346

🌐 www.katmondomedia.com